

3.VIII. 2020.	PONEDJELJAK <i>Augustin Kažotić</i>	+ Juraj, Terezija i August Pek i za duše u čistilištu	7
		+Anđela Toplak, ob. Berger i Alihodžić	18:30
4.VIII. 2020.	UTORAK <i>Ivan Vianej</i>	za zdravlje i sreću ob. Jahn	7
		+ Bernarda, Stjepan i ob. Huzjak i Balent	18:30
5.VIII. 2020.	SRIJEDA <i>Gospa Snježna</i>	+ Marica i Đuro Lovrenčić	7
		+ Blaž Ostriž	18:30
6.VIII. 2020.	ČETVRTAK <i>Preobraženje Gospodinovo</i>	+ Marta i Franjo Fosić	7
		+ Janja, Maja, Franjo i ob. Jozinović i Matijević	18:30
7.VIII. 2020.	PETAK <i>Siksto</i>	za ozdravljenje jedne djevojke	7
		+ Ivan Bosorić - sprovodna	18:30
8.VIII. 2020.	SUBOTA <i>Dominik</i>	na nakanu i za duše u čistilištu	7
		+ Ljubica i Josip Demeterfi	18:30
9.VIII. 2020.	19. nedjelja kroz godinu	+ Paško Tačaj - sprovodna	7
		ŽUPNA	9:30
		+ Pero Čović i za zdravlje mame	18:30

se preobrati i postalo središte izvanrednog pastoralnog rada u kojem je njihov župnik dnevno znao provoditi u ispovjedaonici i do 12 sati, koji put i više. Taj je silni rad uznemirio i samoga kneza tmina, zloga duha, pa je kroz dulje vremena svetoga župnika po noći uznemirivao. Jedna je od rak-rana Arsa bilo zanemarivanje svetkovanja nedjelje. Za dobro svoje župe sveti je župnik osnovao kuću Providnosti, neke vrste sirotište za siromašne i izložene djevojčice. Njima bi svako poslije podne održao vjersku pouku. Za njih je učinio i svoje prvo čudo: umnoženje brašna za potrebni kruh. Svojom jednostavnošću, ljudskošću, pa i humorom ponizni je arški župnik privlačio u Ars mnoštva, pa se to selo pretvorilo u pravo proštenišće. Ljudi su naročito u velikom broju dolazili arškom župniku na ispovijed. Josip Toccanier, kasniji arški župnik, kao svjedok procesa beatifikacije, u dobi od 51 godine, izjavio je: "Jednog sam dana bio prisutan kad je u župno dvorište u Arsu došao neki mladić, koga nikad nisam vidio, jer je bio iz Hyeres u Provenci, a nisam mu znao ni ime. Vianney mu je rekao: 'Prijatelju moj, vi dakle želite postati kapucin?' Mladić se silno začudio i pocrvenio. On je stvarno imao tu želju, a o njoj još ni s kim nije govorio, pa čak ni sa svojim ispovjednikom koji je kraj njega stajao." Iscrpljen teškim i dugotrajnim radom, oštrim pokorama i drugim patnjama svetac je umro od iscrpljenosti. Po njegovu zagovoru dogodila su se brojna čudesa pa ga je Crkva proglasila blaženim i svetim te zaštitnikom svih župnika.

**ŽUPNI URED SV.
ANTUNA PADOVANSKOG**
Franjevačka 1,
KOPRIVNICA
Tel. 048/642-160
e-mail: fra-ke@ofm.hr
www.ofm.hr/koprivnica

UREDOVANJE
Svaki radni dan od
8-9 i 17-18

KRŠTENJE
Prijava u uredovno vrijeme
Pouka petkom u 17,00

VJENČANJE
Obvezatan je tečaj pripreve
za brak. Prijava u župnom
uredu mjesec dana prije
vjenčanja.

BOLESNICI
Bolesnicima na vrijeme
omogućite posjet
svećenika. Bolesnike
redovito pohađamo o
Božiću i Uskrsu.

SPROVOD
Nakon dogovora s
Komunalcem vrijeme
sprovoda prijavite u
župnom uredu.

KLANJANJE
Svake srijede poslije
večernje svete mise u našoj
crkvi je pobožnost euharis-
tijskog klanjanja.

Izdaje i odgovara:
Župni ured Sv. Antuna
Padovanskog

ŽUPNI LISTIĆ

ŽUPE SV. ANTUNA PADOVANSKOG KOPRIVNICA
Broj 30— Godina XIII — 2. kolovoza 2020. godine

18. nedjelja kroz godinu- godina A

ČUDESNO UMNAŽANJE KRUHA - VELIKODUŠNA DOBROTA BOGA

Evangelje: Mt 14,13-21

U ono vrijeme:

Kad je Isus čuo za smrt Ivana Krstitelja, povuče se odande lađom na samotno mjesto, u osamu. Dočuo to narod pa pohrli pješice za njim iz gradova. Kad on iziđe, vidje silan svijet, sažali mu se nad njim te izliječi njegove bolesnike.

Uvečer mu pristupe učenici pa mu reknu: »Pust je ovo kraj i već je kasno. Otpusti dakle svijet: neka odu po selima kupiti hrane.« A Isus im reče: »Ne treba da idu, dajte im vi jesti.« Oni mu kažu: »Nemamo ovdje ništa osim pet kruhova i dvije ribe.« A on će im: »Donesite mi ih ovamo.« I zapovjedi da mnoštvo posjeda po travi.

On uze pet kruhova i dvije ribe, pogleda na nebo, izreče blagoslov pa razlomi i dade kruhove učenicima, a učenici mnoštvu.

I jeli su svi i nasitili se. Od preteklih ulomaka nakupiše dvanaest punih košara. A blagovalo je oko pet tisuća muškaraca, osim žena i djece.

Ostala čitanja: Iz 55,1-3; Rim 8,35.37-39

Prvo čitanje osamnaeste nedjelje kroz godinu donosi nam ohrabrujuće riječi proroka Izaije da postoji takva hrana i takvo piće koje se ne mogu dobiti za novac jer su besplatni dar dobrog Boga. Poruka je to i za nas u današnjem potrošačkom svijetu u kojem mnogi vjeruju da se sve može kupiti. Ljubav, vjera, prijateljstvo i sreća ne daju se za novac!

U drugom čitanju pridružujemo se svetom Pavlu koji ushićeno kliče da nikakva ovozemaljska nevolja ne može nas odvojiti od ljubavi Kristove.

Evangeosko izvješće počinje opaskom da je Isusu bilo žao naroda. Najprije je ozdravio bolesne, zatim je na čudesan način nahranio gladno mnoštvo. Ne ulazimo u tumačenje naravi ovog čuda. Zapravo, bitno ovdje i nije čudo, nego Isusov odnos prema ljudima, ali istovremeno i odnos ljudi prema Isusu. Možemo se zaustaviti jedan čas kod primjedbe apostola da bi bilo bolje otpustiti sav ovaj narod prije nego što glad postane nesnosna. Čini se da su apostoli dobro poznavali psihologiju velikih skupina ljudi jer njihovo ponašanje nikad nije do kraja predvidljivo, osobito kad se radi o izgladnjelosti.

Promotrimo radije ovu misao: Isus je uvijek samo davao, nikad nije tražio ništa od ljudi zauzvrat. Da je Isus bio poznat po svojoj darežljivosti možemo zaključiti i iz razgovora između njega i Jude na posljednjoj večeri. Kad je Isus rekao Judi da čini brzo ono što treba učiniti, neki od apostola su mislili da mu je Isus rekao neka ide podijeliti milostinju siromašnima.

Isus je ovu spremnost i velikodušnost darivanja povjerio Crkvi i svakom vjerniku. Naviještanje evanđelja nije prozelitizam, tj. nije prisilno upijanje pristaša, nego je besplatno naviještanje radosne vijesti, tj. evangelizacija. Sam Isus je upozorio prve učenike da su sve besplatno dobili, prema tome moraju i besplatno dijeliti. Ovo nam govori što je zapravo bit kršćanstva.

U Isusu postaje vidljiv Otac nebeski. Na pitanje apostola Filipa da im pokaže Oca, Isus odgovara: tko vidi mene, vidi i Oca. Vjernik je onaj koji nasljeđuje Isusa, a time postaje odsjaj Isusova života u vlastitom. Kad bi nas netko upitao da mu pokažemo Isusa, mi bismo trebali odgovoriti: onaj koji nas promatra u svagdanjem životu prepoznaje Isusa na djelu. Jedan od znakova koji pokazuju da u nama živi Isusova slika jest upravo velikodušnost.

Ovo nam evanđelje govori tko je naš Bog. On je darežljiv, velikodušan i brine se za svakoga čovjeka. Drugom pak zgodom Isus je govorio o velikodušnosti Oca nebeskoga koji hrani i ptice nebeske te daje jednako kišu dobrima i zlima. Ali se već starozavjetni psalmist u Psalmu 147 (7-9) divio Božjoj velikodušnosti: »Pjevajte Gospodinu pjesmu zahvalnu, svirajte na citari Bogu našem! Oblacima on prekriva nebesa i zemlji kišu sprema; daje da po bregovima raste trava i bilje na službu čovjeku. On stoci hranu daje i mladim gavranima kada grakću«. Možemo se sjetiti i Psalma 145 (15-16): »Oči sviju u tebe su uprte, ti im hranu daješ u pravo vrijeme. Ti otvaraš ruku svoju, do mile volje sitiš sve živo«.

Kršćanina koji nastoji nasljedovati Isusa rese dvije osnovne kreposti: zahvalnost i velikodušnost. Sve je dar Božji: život i zdravlje, ukratko sve. Stoga smo zahvalni Bogu. Trebalo bi nam biti na pameti da smo sve besplatno primili, i to nas potiče da imamo otvorene oči i velikodušno srce za potrebe drugih. Osim materijalnih dobara mogu se darivati i duhovna dobra, a to konkretno znači slijedeće. Toliko puta smo po sakramentu pomirenja doživjeli Božje milosrđe, stoga smo i mi dužni oprostiti svome bližnjemu. Milosrdni nas Samaritanac poučava da treba pomoći bratu u potrebi, konkretno, on je pružio pomoć, ali nije ostavio račun da mu se njegova usluga naplati.

O djelima milosrđa izvrsno nas poučava Katekizam Katoličke Crkve, (Br.

2447): »**Djela milosrđa jesu djela ljubavi kojima pritječemo u pomoć bližnjemu u njegovim tjelesnim i duhovnim potrebama. Poučavati, savjetovati, tješiti, bodriti, djela su duhovnog milosrđa, kao i praštati i strpljivo podnositi. Djela tjelesnog milosrđa jesu poglavito nahraniti gladne, ugostiti beskućnike, odjenuti one koji trebaju odjeće, pohoditi bolesne i utamničene i pokopati mrtve. Među tim djelima, milostinja dana siromasima jedno je od glavnih svjedočanstava bratske ljubavi: ujedno je i vršenje pravde koje je Bogu milo**«.

OD NEDJELJE DO NEDJELJE

Upis misnih nakana za rujan i listopad 2020.

Od ponedjeljka, 3. kolovoza počet će upis misnih nakana za mjesec rujan i listopad u vrijeme rada Župnog ureda (8-9 i 17-18).

Sveti Ivan Marija Vianney - svećenik, zaštitnik dušobrižnika (1786. - 1859.) spomendan 4. kolovoza

Rodio se 8. svibnja 1786. u Francuskoj. Njegovi roditelji su bili pobožni seljaci. Sveti Ivan je proveo djetinjstvo i mladost u vrijeme vladavine Francuske revolucije čuvajući tri ovce i jednu magaricu ili je pomagao u radovima na polju. U selu tada nije bilo učitelja. Kad mu je bilo 11 godina, prvi put se ispovijedao kod kuće pred svećenikom koji je odbio položiti zakletvu na revolucionarni ustav. U noćnim satima je Ivan bio na vjeronauku koji se održavao po kućama tajno a držale su ga redovnice obučene u građansko odijelo. Prvu Svetu Pričest primio je u štaglju, gdje se tajno služila Sveta Misa, dok su neki vani bili čuvari. Posredovanjem župnika Balleya iz susjednog sela primljen je 1805. u školu. Četiri godine kasnije bio je pozvan u vojsku. Kad mu je bilo 26 godina, po preporuci župnika Balleya bi primljen u sjemenište u Verrieres. Bogoslovne nauke završio je u Lyonu. Prvu Svetu Misu služio je u sjemenišnoj kapeli 14. kolovoza 1815. Bio je poslan kao kapelan župniku Balleyu. Taj svećenik je prednjačio u molitvi pokori i odricanju. Nakon 30 mjeseci umre župnik Balley a Sveti Ivan Vianney bi premješten za župnika u selo Ars, vjerski posve zapušteno selo koje je imalo 230 osoba i četiri gostionice. Pijanstvo je bila pošast. U crkvu je malo tko polazio. Otputovao je onamo pješice, a za njim su išla siromašna seoska kola vozeći njegovu skromnu prtljagu. Kad je bio već pred Arsom, uslijed guste magle nije se snalazio. Tada je susreo mladog pastira te ga upitao za put u Ars. Taj ga je odmah uputio jer je i sam bio iz tog sela. Župnik mu se zahvalio rekavši: "Mali moj, ti si mi pokazao put u Ars, a ja ću ti pokazati put u nebo." Ars je kod Ivanova dolaska bilo malo, vjerski posve zapušteno i zanemareno selo. Novi se župnik, uselivši se u siromašni župni dvor, dao odmah na posao, na obraćanje svoje župe, najprije strašnim pokorama, dugim noćnim satima molitve pred Presvetim Sakramentom, veoma ozbiljnim i oštrim propovijedima. Veliku je brigu posvećivao i obnovi župne crkve. Njegov je stan bio najsiromašniji, hrana kuhani krumpiri, ali u crkvi je iz poštivanja prema Isusu želio da sve bude što ljepše.

"Ars više nije Ars...", mogao je ustvrditi i sam sveti župnik sa zahvalnošću Gospodinu. Selo